

prima instanță: I. Bulhac
instanța de apel: A. Panov, N. Cernat, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-400/17

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175 împotriva lui Dovbuș Piotr, Buracova Elena și Dovbuș Pavel cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului apelanților Dovbuș Piotr și Buracova Elena, avocatul Capacinschi Parascovia, privind suspendarea examinării cauzei civile și deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Dovbuș Piotr și Buracova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Capacinschi Parascovia, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 februarie 2016, CCL nr. 175 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Dovbuș Piotr, Buracova Elena și Dovbuș Pavel, privind încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul CCL nr. 175 a sumei de 4 651, 31 lei, pentru folosirea serviciilor locativ-comunale și taxa de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, potrivit hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul

locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, locatarii sunt obligați să achite lunar plata pentru serviciile locativ-comunale.

Susține reclamanta că, pârâții nu au respectat aceste obligații prin neachitarea bonurilor de plată pentru serviciile comunale și au acumulat datoriile la serviciile comunale, ceea ce este confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ comunale prezentată de IM „InfoCom”.

A mai indicat că, în perioada iunie 2013- decembrie 2015, pârâții au acumulat o datorie pentru serviciile comunale în sumă de 4 651, 31 lei, și anume: 3 133, 96 lei - serviciile de deservire a blocului locativ; 213, 20 lei - transportare deșeurilor, 786,07 lei - apă potabilă; 465 lei - reparații capitale; 53, 08 lei - impozit pământ.

Solicită reclamanta, admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul CCL nr. 175 suma de 4 651, 31 lei pentru folosirea serviciilor locativ-comunale și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de CCL nr.175 împotriva lui Dovbuș Piotr, Buracova Elena și Dovbuș Pavel, privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar, de la Dovbuș Piot și Buracova Elena în beneficiul CCL nr.175, suma de 4 640,11 lei pentru serviciile comunale prestate, formată în perioada: iunie 2013-decembrie 2015 inclusiv și anume: 3 133, 96 lei- serviciile de deservire bloc locativ, 202 lei - transportare deșeuri, 786,07 lei - apă potabilă, 465 lei - reparații capitale, 53,08 lei - impozit pe pământ și cheltuieli de judecată în sumă de 270 lei, iar în total suma de 4 910,11 lei. Capătul acțiunii privind încasarea datoriei pentru lunile noiembrie 2015- decembrie 2015 la transportare deșeurilor pentru a 3 persoane se resping, ca neîntemeiat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 mai 2016 (f. d. 68) Dovbuș Piotr și Buracova Elena, prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia, au declarat apel și la 15 august 2016 – apel motivat (f.d. 81-88), prin care au solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelanților Dovbuș Piotr și Buracova Elena, avocatul Copacinschi Parascovia a înaintat o cerere, prin care a solicitat suspendarea procesului de judecată, până la data rămânerii irevocabile a hotărârii în pricina conexă, pornită de către CCL nr. 175 Condrea Raisa și Plopa Lidia privind declararea nulității hotărârilor din 24 martie 2013, 24 aprilie 2013, 15 noiembrie 2014, a procesului-verbal din 29 aprilie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului apelanților Dovbuș Piot și Buracova Elena, avocatul Copacinschi Parascovia, privind suspendarea examinării cauzei civile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de reprezentantul apelanților Dovbuș Piot și Buracova Elena, avocatul Copacinschi Parascovia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016.

La 04 aprilie 2017, Dovbuș Piot și Buracova Elena, prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia, au declarat recurs (f.d. 187-198) și la 17 martie 2017 - recurs suplimentar (f.d. 204-210), solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii CCL nr. 175 sau emiterea unei încheieri privind suspendarea prezentului proces, sau emiterea încheierii privind scoaterea de pe rol a cererii depusă de CCL nr. 175 către Dovbuș Piotr și Buracova Elena.

În motivarea cererii de recurs recurenții au relevat că, decizia și încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 sunt în contradicție cu probele administrate și cu situația reală de fapt.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată prin faptul că, instanța de apel superficial a examinat probele acumulate, nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, pe care instanța le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile instanței expuse în hotărârile contestate sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate, denaturate și aplicate eronat, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Afirmă recurenții că, încălcările admise au dus la soluționarea greșită a pricinii, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost una arbitrară, iar erorile comise încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale apelanților astfel, încălcând cerințele prevăzute la art. 386, 387, 388, 432 CPC.

Consideră recurenții că, potrivit art. 239 CPC coroborat cu art. 130 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată și urmează să conțină, în special, circumstanțele pricinii constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe și legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței

unor probe față de altele.

Opinează recurenții că, decizia și încheierea instanței de apel sunt nemotivate, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținute de instanțe, precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Menționează că, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile pct. 52, 57, 59 din Statut.

Afirmă recurenții că, în referința sa în ședința de judecată au susținut că, nu recunosc datoriile pretinse, deoarece tarifele și plățile la serviciile comunale sunt aprobate nu prin hotărârile adunării generale, dar prin hotărârile ilegale ale cărmuirii cooperativei, care depășesc tarifele stabilite de stat invocând că, actuala administrație nu le-a adus la cunoștință membrilor CCL nr. 175 hotărârile adoptate, devizele de cheltuieli și venituri, datoriile istorice formate pentru apă și reparația capitală.

Mai mult, de către instanțele de judecată n-au fost verificate și evaluate probele prezentate de intimat, n-a fost verificată credibilitatea acestor datorii. De altfel, s-ar fi constatat că, în informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale - pentru perioada martie 2005 - decembrie 2015, până pe luna aprilie 2013 nu figurează vre-o datorie pentru apă potabilă, iar în mai 2013, în rubrica sumei recalculat, apare o sumă impunătoare de 540 lei, datorie virtuală, nu se cunoaște pentru ce perioadă și pentru ce serviciu, aceasta fiind pusă în luna iulie 2013.

De asemenea, în luna mai și iunie 2013 a fost calculată plata pentru reparație capitală câte 150 lei, care au fost excluse în lunile iulie și august.

Mai invocă recurenții că, începând cu luna aprilie și până în luna august 2014, de asemenea, în rubrica sumei recalculat sunt indicate datoriile câte 110 lei, în total, 550,00 lei, însă, în toate cazurile, nu sunt indicate temeiurile și baza efectuării recalculului, originea acestora, nici în cererea CCL nr.175 n-au fost aduse probe și argumente în susținerea sumelor recalculat.

Menționează că, în pofida normelor citate, instanțele de judecată nu au încercat să constate circumstanțele de fapt ale pricinii, nu au verificat raporturile juridice existente între părți.

De asemenea a indicat că, nu s-a pronunțat instanța nici în privința argumentelor expuse în cererile de apel cât privește legalitatea apariției datoriilor pentru apă potabilă în rubrica sumei recalculat, originea și calculul acestor datorii, deși nici nu au fost respinse motivele invocate în apel.

Un alt aspect indicat de recurenți este și faptul că, este eronată poziția instanței de apel, expusă în pct. 18 precum că, recurenții au acumulat o datorie pentru apă potabilă în sumă de 786, 07 lei, întrucât aceasta constituie datoria CCL nr. 175 față

de SA „Apă-Canal”, fiind repartizată în mod abuziv și arbitrar membrilor cooperativei, și nu rezultă din servicii prestate, nu-i datorie reală.

Totodată a invocat recurenții că, în ședințele de judecată nu s-a prezentat probe în susținerea faptului precum că, ar exista obligațiuni născute dintr-un act juridic sau din lege, cât privește achitarea datoriei CCL nr.175 către SA „Apă-Canal” de către membrii cooperativei.

Prin urmare, încasarea ulterioară a altor datorii pentru apă potabilă, deja achitate, constituie o îmbogățire fără justă cauză, însă și acest motiv a fost omis de instanța de apel.

În acest sens susține că, abținerea instanței de apel de la furnizarea unui răspuns explicit în privința argumentelor și motivelor declarate de Dovbuș Piotr și Burakova Elena constituie o încălcare a art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece recurenților nu i-au fost acordată posibilitatea de a ști dacă argumentele invocate în cererea de apel au fost neglijate sau respinse, motivele respingerii acestora, fiind astfel lăsată într-o stare de incertitudine și creată impresia că nu au fost auziți.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 24 octombrie 2016 (f.d. 180) și având în vedere că, la materialele dosarului nu este anexată dovada recepționării acesteia de Dovbuș Piotr și Burakova Elena, recursul declarat se consideră depus în termen.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a

fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; la judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) CPC constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că, instanța a încălcat flagrant regulile de apreciere a probelor.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul consideră că, recursul declarat de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul avocatului Copacinschi Parascovia este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a) care expres prevede că, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 423 CPC, încheierea dată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) CPC, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că, potrivit normelor de drept citate supra, încheierea prin care instanța s-a pronunțat asupra cererii de suspendare este susceptibilă de a fi atacată doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul declarat de către Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, se declară inadmisibil, respectiv se constată ca întemeiat respinsă și cererea de suspendare a examinării pricinii.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Dovbuș Piotr și Burakova Elena prin intermediul reprezentantului, avocatul Copacinschi Parascovia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari